

โรงเรียนนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง

กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

รุ่นที่ ๑๔๒

พ.ศ. ๒๕๖๖

หมวดวิชาที่ ๒ บฝ.ก. ๒-๑๑ การเขียน

เรื่อง “การเขียนบทความ”

ชื่อ เรืออากาศเอกหญิง พิชชากร วุฒิวัฒนาพิพัฒน์

สัมนาที่ ๑๒ หมายเลขประจำตัว ๑๒๐๙

ชื่ออาจารย์ผู้ควบคุม

นาวาอากาศเอก มงคล หงษ์ทอง

วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

โรงเรียนนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

หลักสูตรนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง รุ่นที่ ๑๔๒

โครงเรื่อง การเขียนบทความ

ยศ-ชื่อ-สกุล ร.อ.หญิง พิชชากร วุฒิวัฒนาพิพัฒน์ สมมนาที่ ๑๒ หมายเลข ๑๒๐๙

ชื่อเรื่อง อองซาน ซูจี

วัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ให้ผู้อ่านทราบถึงคุณลักษณะความเป็นผู้นำของ อองซาน ซูจี ในประเด็นของการยึดมั่นในคุณธรรม ความไม่เห็นแก่ตัว รวมทั้งการนำบทเรียนที่ได้รับจากการศึกษาผลงานของท่านมาประยุกต์ใช้

“ดอกไม้เหล็กแห่งเมียนมา” “วีรสตรีประชาธิปไตย” “นักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย” “ไอคอนผู้ไฝหาประชาธิปไตย” หลากหลายฉายาที่หลายคนอาจเคยได้ยินกัน ฉายาเหล่านั้นมีที่มาจากผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยเรียกร้องประชาธิปไตยมากกว่า ๑๐ ปี เธอคนนั้นก็คือ อองซาน ซูจีเจ้าของรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ พ.ศ.๒๕๓๔ สำหรับการต่อสู้ที่ไม่รุนแรงในการเรียกร้องประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ความพยายามอย่างไม่ลดละของเธอเป็นที่ประจักษ์ต่อประชาชนทั่วโลกมากมาย ดังคำกล่าวของ ไอริน ชาน อดีตเลขาธิการของ Amnesty International ที่กล่าวถึง อองซาน ซูจีว่า “เป็นสัญลักษณ์แห่งความหวัง ความกล้าหาญ การปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ไร้วันตาย” (Ambassador of Conscience Award, ๒๐๐๙) จึงเป็นที่น่าสนใจและมีประโยชน์มากที่เราจะศึกษาและวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะความเป็นผู้นำของวีรสตรีผู้นี้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ โดยบทความนี้จะชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะความเป็นผู้นำของอองซาน ซูจี ในแง่ของการยึดมั่นในคุณธรรมและความไม่เห็นแก่ตัว รวมถึงบทเรียนที่ได้รับจากคุณลักษณะความเป็นผู้นำดังกล่าว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการต่อไป

จากเส้นทางชีวิตที่เรียวบางในต่างประเทศ กลายเป็นตำนานการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยแห่งเมียนมาก่อนที่ อองซาน ซูจี จะก้าวเข้าสู่เส้นทางการเมือง เธอเข้าศึกษาและใช้ชีวิตในวัยทำงานอยู่ต่างประเทศมาโดยตลอด เธอแต่งงานกับ ไมเคิล อริส นักวิชาการด้านอารยธรรมทิเบต และได้ตั้งรกรากอยู่ที่ประเทศอังกฤษเพื่อเลี้ยงดูบุตรชาย ๒ คน คือ อเล็กซานเดอร์และคิม ซึ่งระหว่างนั้นในปี พ.ศ.๒๕๐๕ เกิดรัฐประหารในประเทศเมียนมาโดยนายพลเนวิน และได้มีการจัดตั้งรัฐบาลทหารขึ้น ทำให้ประเทศเมียนมาเข้าสู่การปกครองภายใต้อำนาจของเผด็จการเป็นครั้งแรกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา จนในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ อองซาน ซูจีเดินทางกลับบ้านเกิดที่กรุงย่างกุ้ง เพื่อมาดูแลนางดอว์ซิ่นจี มารดาซึ่งกำลังป่วยหนัก โดยขณะนั้นกำลังเกิดความวุ่นวายในประเทศเมียนมา ทั้งปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำและปัญหาการเมือง ทำให้ประชาชนออกมาคัดค้านจนนายพล เนวินต้องลาออกจากตำแหน่ง และเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียกร้องประชาธิปไตยเพื่อให้มีการเลือกตั้งในประเทศเมียนมา หลังจากนั้นไม่นานก็เกิดเหตุการณ์นองเลือดในวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ (ค.ศ. ๑๙๘๘) หรือที่รู้จักกันในชื่อ “เหตุการณ์ ๘๘๘๘” ซึ่งประชาชนนับล้านรวมตัวในกรุงย่างกุ้ง เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย จนทำให้ผู้นำทหารสังหารปราบปรามประชาชน ผู้ประท้วงหลายพันคนเสียชีวิตจากเหตุการณ์นั้น อองซาน ซูจี เคยให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “ตอนที่ดิฉันเดินทางกลับมาเมียนมา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ เพื่อมาดูแลคุณแม่

ที่ปวยนั้น ดิฉันวางแผนไว้ว่าจะมาริเริ่มทำโครงการเครือข่ายห้องสมุดในนามของคุณพ่อด้วย เรื่องการเมืองไม่ได้
อยู่ในความสนใจของดิฉันเลย แต่ประชาชนในประเทศของดิฉันกำลังเรียกร้องประชาธิปไตย และในฐานะลูกสาว
ของพ่อ (นายพลองซาน) ดิฉันรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่ดิฉันต้องเข้าร่วมด้วย” (Klein Edward, ๒๕๓๘ : ๑๒๒)
จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ อองซาน ซูจี ก้าวเข้าสู่เส้นทางการเมืองอย่างจริงจัง ในวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๑
อองซาน ซูจี ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองเป็นครั้งแรก โดยส่งหนังสือเปิดผนึกเรียกร้องให้มีการจัดตั้ง
คณะกรรมการอิสระเพื่อเตรียมการเลือกตั้งทั่วไป และเข้าร่วมเป็นผู้นำในการเคลื่อนไหวเรียกร้องประชาธิปไตย
นับตั้งแต่นั้นมา ความกล้าหาญของ อองซาน ซูจี ในการออกมาเรียกร้องนั้นสร้างแรงบันดาลใจและความหวัง
ให้แก่ประชาชนในประเทศเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าเส้นทางการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของเธอจะยากลำบาก
กว่าสมัยของบิดามาก เนื่องจากต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมายภายใต้ยุคสมัยที่อำนาจนิยมเฟื่องฟูคนกุมอำนาจ
ไม่ต้องการให้อำนาจหลุดไปจากมือ จนต้องใช้ทุกวิถีทางอย่างไม่คำนึงถึงความถูกต้องเพื่อขัดขวางเธอที่เป็นภัย
ต่ออำนาจของพวกตนทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่เธอก็ไม่เคยท้อถอยและกล้าที่จะเผชิญหน้าต่อผู้กับฝ่าย
เผด็จการอย่างตรงไปตรงมา ในขณะที่ อองซาน ซูจี เดินหน้าเรียกร้องให้มีรัฐบาลประชาธิปไตย นายพล
ชอหม่อง กลับยึดอำนาจและจัดตั้งสภาฟื้นฟูภาวะเปียบแห่งรัฐ (The State Law and Order Restoration
Council : SLORC) ขึ้นแทน และทำการปราบปรามสังหาร รวมทั้งจับกุมผู้ต่อต้านอีกหลายร้อยคน การทำ
รัฐประหารยึดอำนาจครั้งนี้ ยิ่งทำให้ประชาชนหมดหวังกับอนาคตของประเทศ ความหวังที่จะได้เห็น
ประชาธิปไตยในเมียนมายิ่งยากขึ้นไปอีก อองซาน ซูจี และกลุ่มแกนนำประชาธิปไตย จึงร่วมกันจัดตั้ง "พรรค
สันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย" หรือ เอ็นแอลดี (National League for Democracy: NLD) ขึ้นมา
เพื่อเคลื่อนไหวเรียกร้องให้คณะรัฐบาลทหารยินยอมคืนอำนาจให้แก่ประชาชนเพื่อจัดการเลือกตั้งทั่วไปโดยเร็ว
หลังจากนั้น อองซาน ซูจี ได้เดินหน้าปราศรัยทางการเมืองแบบสันติวิธีเรื่อยมา ถึงจะโดนขัดขวางและกดดันจาก
รัฐบาลทหารมาโดยตลอด แต่เธอยังคงยึดมั่นในความกล้าหาญและไม่เคยเกรงกลัวต่ออิทธิพลใดๆ ดังจะเห็น
ได้จากเหตุการณ์ในวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๒ อองซาน ซูจี ต้องไปขึ้นปราศรัยที่ดินดอนสามเหลี่ยม
ปากแม่น้ำอิรวดีมีกลุ่มทหารพร้อมอาวุธเข้ามาขัดขวางและทำลายเวทีปราศรัยจนพัง และเมื่อ อองซาน ซูจี
มาถึง เหล่าทหารได้ยกปืนขึ้นเล็งมาที่เธอ แต่เธอกลับเดินเข้าหาเหล่าทหารนั้นอย่างสงบโดยไม่เกรงกลัวเลย
แม้แต่น้อย ซึ่งเธอนั้นมีความเชื่อในอุดมการณ์และยอมสละชีวิตเพื่ออุดมการณ์ สุดท้ายทหารจึงจำยอมต้อง
ถอนกำลังกลับไป จากความกล้าหาญของเธอในครั้งนี้ นับว่าเป็นคุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ทำให้ประชาชน
ในประเทศต่างพูดถึงและสร้างความประทับใจให้แก่ประชาชนที่มีต่อตัวเธอมากยิ่งขึ้นไปอีก

จะเห็นว่า ในการเรียกร้องประชาธิปไตยในเมียนมาไม่ใช่เรื่องง่าย อองซาน ซูจี ต้องใช้ความกล้าหาญ
เป็นอย่างมากในการข้ามผ่านอิทธิพลของรัฐบาลทหาร แต่อีกสิ่งหนึ่งคุณลักษณะความเป็นผู้นำที่อองซาน ซูจี
พึงมีมาตลอดเพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยอย่างแท้จริง นั่นคือ ความไม่เห็นแก่ตัว จากการที่เธอเป็นผู้นำในการ
เคลื่อนไหวเรียกร้องประชาธิปไตย ทำให้เธอต้องแลกกับอิสรภาพและความสุขส่วนตัวเป็นอย่างมาก โดยการ
สูญเสียอิสรภาพของเธอนั้น เริ่มเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ รัฐบาลทหารได้ใช้อำนาจกฏอัยการศึก
สั่งกักบริเวณ อองซาน ซูจี ให้อยู่แต่ในบ้านพักเป็นครั้งแรก เป็นเวลา ๓ ปี โดยปราศจากข้อกล่าวหาและ
ความผิดใดๆ ทำให้เธอไม่มีสิทธิ์ที่จะได้พบเจอสามีและบุตรได้เลย ซึ่งก่อนหน้านี้รัฐบาลทหารได้ระงับวีซ่าของ
สามีเธอ ทำให้เขาต้องกลับประเทศอังกฤษไป ระหว่างที่ อองซาน ซูจี ถูกกักบริเวณ สมาชิกพรรค NLD
ได้ถูกจับกุมไปคุมขังที่เรือนจำเป็นจำนวนมาก อองซาน ซูจี จึงเริ่มอดอาหารเพื่อประท้วงและเรียกร้องขอให้นำ

สมาชิกพรรคคนอื่นๆ มาอยู่ที่เดียวกันในบ้านพักของเธอ จนรัฐบาลทหารได้ให้สัญญาว่าจะปฏิบัติต่อสมาชิกพรรค NLD ที่ถูกคุมขังไว้เป็นอย่างดี อองซาน ซูจี จึงยุติการอดอาหารประท้วง นอกจากนี้ทางรัฐบาลทหารยังได้ยื่นข้อเสนอในการปล่อยตัว อองซาน ซูจี โดยให้เธอยุติบทบาททางการเมืองและเดินทางออกนอกประเทศเพื่อไปใช้ชีวิตกับครอบครัวที่ประเทศอังกฤษแทน ซึ่ง อองซาน ซูจี รู้ดีว่า หากเธอออกนอกประเทศไปในครั้งนี้ เธอคงไม่มีวันได้กลับมาถึงบ้านเกิดของเธออีกอย่างแน่นอน และประชาชนในเมียนมาก็คงต้องตกอยู่ในชะตากรรมที่จะไม่มีวันได้รับอิสรภาพอย่างแท้จริงภายใต้การปกครองของรัฐบาลทหาร เธอจึงเลือกที่จะอยู่ต่อสู้อย่างสันติวิธีเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยในเมียนมา และปฏิเสธที่จะเดินทางออกนอกประเทศ รัฐบาลทหารจึงมีคำสั่งยึดเวลาการกักบริเวณ อองซาน ซูจี ออกไปอีก ถึงแบบนั้นทางรัฐบาลทหารก็ยังคงพยายามจำกัดความเคลื่อนไหวและกดดันให้ อองซาน ซูจี เดินทางออกนอกประเทศทุกวิถีทาง ด้วยการปฏิเสธคำขอวีซ่าของไมเคิล อริส สามีของ อองซาน ซูจี ที่กำลังป่วยหนักด้วยโรคมะเร็งและต้องการมาเยี่ยมภรรยาเป็นครั้งสุดท้ายที่กรุงย่างกุ้ง เพื่อบิบบังคับให้ อองซาน ซูจี เดินทางออกนอกประเทศไปเยี่ยมสามีด้วยตัวเอง ถึงจะเป็นเรื่องที่ตัดสินใจลำบาก แต่ อองซาน ซูจี ยังคงตัดสินใจเด็ดเดี่ยวที่จะไม่เดินทางออกนอกประเทศตามแผนการของรัฐบาลทหาร จนในที่สุดสามีของเธอก็เสียชีวิต ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ โดยที่ อองซาน ซูจี ทำได้เพียงรับฟังข่าวด้วยหัวใจหม่นหมองอยู่ที่ประเทศเมียนมาเท่านั้น นับว่าเป็นเวลาหลายปีเลยทีเดียวที่ อองซาน ซูจี ไม่ได้พบเจอกับครอบครัวของตน แต่เธอก็ยังยืนยันที่จะดำเนินการตามเจตนารมณ์เดิม จากเหตุการณ์ข้างต้นถือเป็นบทพิสูจน์คุณลักษณะความเป็นผู้นำของ อองซาน ซูจี ในแง่ความไม่เห็นแก่ตัวได้เป็นอย่างดีเธอเต็มใจพร้อมที่จะแลกกับทุกอย่างเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนในเมียนมา

จากเส้นทางชีวิตของ อองซาน ซูจี เห็นได้ชัดเจนว่า อองซาน ซูจี เป็นผู้นำที่มีความกล้าหาญและความไม่เห็นแก่ตัวเป็นอย่างมาก จึงทำให้ได้รับความเชื่อถือ ไว้วางใจ และสนับสนุนจากคนรอบข้างเป็นอย่างดี ซึ่งในฐานะทหารอาชีพ เราสามารถนำคุณลักษณะความเป็นผู้นำดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยการยึดมั่นในความกล้าหาญ เราต้องมีความกล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงออกทั้งทางความคิดและการกระทำ กล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาอย่างตรงไปตรงมา และกล้าที่จะยอมรับผิดเมื่อตนทำผิด จะทำให้ผู้คนรอบข้างยอมรับนับถือและเกิดความไว้วางใจในตัวเรามากขึ้น ในส่วนของความไม่เห็นแก่ตัว เราควรเริ่มจากการคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว มีความเสียสละ ทำทุกอย่างด้วยความเต็มใจโดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชาและคนหมู่มากเป็นที่ตั้ง นอกจากจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหน่วยงานของตนแล้วยังทำให้ผู้อื่นรู้สึกรักและอยากสนับสนุนการทำงานของเราต่อไปด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมด อองซาน ซูจี ไม่ใช่แค่นักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้นำที่มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดีด้วย ไม่ว่าจะเป็นการยึดมั่นในคุณธรรม มีความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับรัฐบาลทหาร โดยไม่กลัวต่ออิทธิพลใดๆ และมีความไม่เห็นแก่ตัว หุ่เมเทเรียกร้องประชาธิปไตย แม้ว่าตนจะถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพอยู่หลายครั้งก็ตาม คุณลักษณะทั้งสองประการนี้เป็นสิ่งที่ผู้นำที่ดีควรพึงมี เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการยอมรับ เชื่อถือ ไว้วางใจ และสนับสนุนจากผู้คนรอบข้างเป็นอย่างมาก ถือเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเราควรนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน โดยการยึดมั่นในคุณธรรม มีความกล้าที่จะแสดงออกทางความคิดและการกระทำ กล้าที่จะเผชิญกับปัญหาและยอมรับผิดเมื่อตนทำผิด รวมทั้งความไม่เห็นแก่ตัว มีความเสียสละ ทำทุกอย่างด้วยความเต็มใจเพื่อพัฒนาหน่วยงานของตนให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการที่เราได้ศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้นำของ อองซาน ซูจี จึงเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางที่จะนำมา

ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาประเทศต่อไป การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยในประเทศตนเองของผู้หญิงคนหนึ่ง กลายเป็นที่กล่าวถึงกันทั่วโลก เพราะเธอมีความเป็นผู้นำที่ทำให้เป็นแรงบันดาลใจให้กับหลายประเทศ แม้ว่าปัจจุบันสถานการณ์ในประเทศเมียนมาจะยังไม่ได้มาซึ่งประชาธิปไตยอย่างแท้จริง แต่หลายคนยังเชื่อมั่นว่า วันนั้นจะมาถึงในสักวัน ดังเช่นที่ อองซาน ซูจี ได้กล่าวไว้ว่า "ดิฉันหวังว่า ชาวพม่าจำนวนมาก จะตระหนักถึงสัญญาณภายในที่กระตุ้นให้เราพยายามมองหาสวรรค์และเสียงอันหนักแน่นที่คอยพรีำบอกแก่เราว่า เบื้องหลังก้อนเมฆที่เรียงรายสลับซับซ้อน ยังคงมีดวงตะวันที่คอยเวลาอันเหมาะสม ที่จะโผล่พ้นออกมาให้แสงสว่างคุ้มครองแก่เรา"

บรรณานุกรม

ทีมงาน Thai NGO มูลนิธิกองทุนไทย. “หนึ่งทศวรรษของ ชาน ซูจี กับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ”. [ออนไลน์]. ๒๕๕๖. เข้าถึงจาก: https://web.archive.org/web/20130728225812/http://www.thaingo.org/story/news_deong_31244.htm [๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔]

อาจุ่มมาโอปอล. “วัฏจักรชีวิตนางซูจี: ถูกกักตัว ขึ้นสู่อำนาจ ถูกรัฐประหาร”. [ออนไลน์]. ๒๕๖๔. เข้าถึงจาก: <https://www.thairath.co.th/news/foreign/2024828> [๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔]

BBC. “Aung San Suu Kyi: Myanmar democracy icon who fell from grace”. [Online]. (March 2021). Available from: <https://www.bbc.com/news/world-asia-pacific-11685977> [28 June 2021]

Kumi Naidoo. “Opinion: Aung San Suu Kyi has turned her back on the principles for which Amnesty International honored her”. [Online]. (November 2018). Available from: <https://www.washingtonpost.com/news/global-opinions/wp/2018/11/14/aung-san-suu-kyi-has-turned-her-back-on-the-principles-for-which-amnesty-international-honored-her/> [28 June 2021]

